

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61772-11-19

לפני כבוד השופטת עידית קצבוי

התובע	פלוני
	ע"י ב"כ עו"ד ח. רובין ואח'
	נגד
הנתבעים	ביטוח ישיר בע"מ
	ע"י ב"כ עו"ד ע. חרל"פ ואח'

פסק דין

רקע כללי

1. בפניי תביעה לנזקי גוף שנגרמו לתובע, יליד 28.11.1980, בעקבות תאונת דרכים שאירעה ביום 21.6.2017 (להלן: "התאונה").
2. התביעה הוגשה על פי חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים התשל"ה-1975 (להלן: "החוק").
3. אין מחלוקת באשר לחבותה של הנתבעת, ולפיכך ייערך הדיון רק בשאלת גובה הנזק.
4. ביום 29.12.2021 התקיים בפניי דיון הוכחות במהלכו נחקר התובע על תצהירו. לאחר מכן הגישו הצדדים סיכומיהם בכתב.

טיב הפגיעה ושיעור הנכות

5. התאונה אירעה עת התובע נהג במכוניתו. מיד בסמוך לקרות התאונה פנה התובע לקבלת טיפול בקופת החולים, כשהוא מתלונן על כאבי ראש, סחרחורת, כאבי צוואר, כאבי גב תחתון וכאבים בברך הימנית. הוא הופנה למלר"ד שם נמצאה אצלו רגישות ונפיחות בברך הימנית. התובע שוחרר לביתו. בהמשך אובחן אצל התובע קרע בשריר הארבע ראשי של גיד הפיקה ברגלו הימנית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61772-11-19

6. פגיעתו של התובע הוכרה כפגיעה במהלך עבודתו. במסגרת זו, התובע פנה למוסד לביטוח לאומי, שם נקבעו לו 90 ימי אי-כושר לצורך קבלת דמי פגיעה (מיום 22.6.2017 ועד ליום 19.9.2017), ולאחריהם נקבעה לתובע נכות זמנית בשיעור של 30% מיום 20.9.2017 ועד ליום 28.2.2018 ובהמשך נכות זמנית בשיעור של 30% מיום 1.3.2018 ועד ליום 31.7.2018.
7. ביום 13.9.2018 דנה הוועדה הרפואית בעניין נכותו הצמיתה של התובע. בסיכום הדברים נקבעה לתובע נכות אורתופדית צמיתה מיום 1.8.2018 בשיעור של 5% לפי סעי' 35(1)(ב) לתוספת לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז-1956 (להלן: "תקנות המל"ל") בגין: "ארטריטיס רבמטואידית או ניוונית, השפעה קלה על כושר הפעולה הכללי או התנועות". כן נקבע כי אין מקום להפעיל את תקנה 15.
8. התובע הגיש ערר על החלטת הוועדה הרפואית, וביום 26.6.2019 קיבלה הוועדה הרפואית לעררים את הערר והעמידה את נכותו של התובע על 10% לצמיתות החל מיום 1.8.2018 לפי סעי' 51(5)(א) לתקנות המל"ל בגין חבלה בברך ובשוק (פציעה בשרירים בצורה בינונית).
9. בחלוף הזמן, פעל התובע והגיש בקשה להכרה בהחמרת מצבו. הוועדה הרפואית המסכמת קבעה בהחלטה מיום 28.10.2020 כי החל מיום 2.8.2020 ואילך, נכותו הרפואית של התובע היא בשיעור של 20% לצמיתות לפי סעי' 51(5)(ב) לתקנות המל"ל בגין חבלה בברך ובשוק ימין (פציעה בשרירים בצורה ניכרת). בפרוטוקול הוועדה צוין:
- "הליכה עם צליעה קלה ברגל ימין, נמצא דלדול היקף שרירי ירך ימין, תנועות הברכיים 0/120 דו"צ, אין נוזל חופשי, אין סימנים מניסקיאליים, במישוש לאורך שרירי דקטוס פמוריס קיים שקע אופייני לקרע בגובה כ 13 ס"מ מתחת ל – ASIS, מתקשה מאוד להרים גפה תחתונה ימנית ישירה וגם לבצע כיפוף גבי של קרסול ימין, כוח גס שמור. תלונות על כאבי גב לא קשורים לאירוע הנ"ל."
10. גם במסגרת החלטה זו נקבע כי אין מקום להפעלת תקנה 15 לתקנות המל"ל.
11. הצדדים לא ביקשו לסתור את קביעת המל"ל בעניינו של התובע, ולפיכך הנכות הרפואית שנקבעה לו בשיעור של 20% היא קביעה על פי דין בהתאם לסעי' 6 לחוק.

השפעת הנכות על תפקודו והשתכרותו של התובע

12. עיקר המחלוקת בין הצדדים מתייחסת להשפעת התאונה על תפקודו של התובע והשתכרותו.
13. הלכה היא כי הפגיעה התפקודית נקבעת בידי בית-המשפט על-יסוד מכלול הראיות והנסיבות שלפניו. הנכות הרפואית משמשת נקודת מוצא, אולם יש להוסיף ולבחון את השפעתה על הנפגע המסוים. כך, בין השאר, יש לתת משקל להיקפה, אופייה ומיקומה של הפגיעה ולהתייחס להשפעתה של הנכות על מקצועו של הנפגע תוך התחשבות בגילו,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61772-11-19

- השכלתו וכישוריו. משקל ממשי יינתן לראיות הנוגעות להשלכה התפקודית בפועל, למשל – שינויים שחלו בשכר הנפגע (ע"א 3049/03 גירוגיסיאן נ' רמזי, פ"ד נב[1995] 3792(3)).
14. לדברי התובע, נסיבות חייו הן לא פשוטות – הורה יחידני עם עבר פלילי כנער צעיר אשר הגיע אל שוק העבודה חסר כל השכלה אקדמאית ולמרות זאת הצליח ללמוד, להתקדם ולמצוא את דרכו בשוק הסלולר. התובע טוען כי לתאונה נשוא תביעה זו השפעה משמעותית על תפקודו.
15. במישור הפיזי, לטענתו, כתוצאה מהתאונה הוא סובל מכאבים ומחוסר יציבות של הברך. לדבריו הוא מוגבל בעליה ובירידה במדרגות, בעמידה ממושכת ובהליכה (גם למרחקים קצרים), הפסיק להתאמן ולעשות פעילות ספורטיבית (סעי' 6-8, 19 לתצהירו).
16. בחקירה הנגדית הוסיף התובע כי (עמ' 8 ש' 2-6):
- [...] אחרי התאונה אני לא יכול לעמוד במדרגות ולא יכול ללכת יותר מעשר דקות למה? כי חסרים לי 14 ס"מ משריר בירך. נתנו לי תרופות שהן כמו סמים ארקוקסיה בשביל להעביר לי את הכאבים. אני מנסה לפרנס ילדה לבדי. לשאלתך התאונה הפריעה לי בחיים אני אחרי התאונה לא יכול לעשות פעולות בסיסיות גם שרוכים לא יכול לקשור. אני לא יכול לנקות את הבית ולא לצאת עם הילדה לאף מקום אני מרגיש נכה [...]
17. באשר למישור התעסוקתי – הן במועד התאונה והן כיום עובד התובע כמנהל מעבדת סלולר (סעי' 9 לתצהיר התובע, וכן על פי הצהרתו בטפסים שהגיש למל"ל אשר הוגשו וסומנו 1/1). סקירת התפתחותו המקצועית של התובע מעלה כי החל כטכנאי במקום עבודתו בעוד שכיום הוא מנהל מעבדה, וכי מאז אירעה התאונה הוא מתקדם ומשביח את שכרו. על פי תלושי השכר שהציג הוא משתכר נכון להיום כ- 10,300 ₪ לחודש כאשר במועד התאונה השתכר שכר חודשי ממוצע של 5,400 ₪, כלומר התובע השביח את שכרו משמעותית (תלושי השכר צורפו כמוצג נפרד מטעם התובע כפי שהוגש ביום 15.11.2021).
18. אף על פי כן, התובע טוען כי במהלך עבודתו הוא מתקשה בישיבה ממושכת, נאלץ לקום ולהתהלך מעת לעת, מתקשה לפקח על עובדיו וזקוק למנוחה רבה ולנטילת משככי כאבים (סעי' 10, 12 לתצהירו). התובע מוסיף וטוען כי נמנע ממנו קידום מפאת פגיעתו, מכיוון שהתפקיד המיועד (מנהל אזור) כלל דרישה להתנייד ולהעביר ציוד בין מעבדות אך פגיעתו בתאונה כאמור אינו מאפשרת לו את כל אלה (סעי' 9, 13 לתצהירו).
19. הנתבעת לעומת זאת מבקשת לתאר תמונת מצב שונה. התובע, לטענתה, סובל משלל בעיות רפואיות קודמות המשפיעות על תפקודו – פסוריאזיס קשה אשר הוביל לפקקת ורידים, בעיות ברך ברגלו השנייה הכוללות קרע במיניסקוס ומכאבי גב המקשים עליו בתפקוד היומיומי. לדברי הנתבעת, המעקב הרפואי של התובע הסתיים חודשים אחדים לאחר התאונה, והוא נעדר כל תיעוד עדכני לתלונות התובע באשר לקשיים הרבים אותם הוא מתאר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61772-11-19

20. כעולה מחומר הראיות, עבודתו של התובע היא עבודה שאינה פיזית בעיקרה. אמנם התובע מסביר כי חלק מעבודתו כולל פיקוח על עובדים וסיור ביניהם, אך יש להניח כי מרבית הזמן אין הוא נדרש ללכת הליכות ממושכות או לפעילות פיזית של ממש. יוער כי אכן לא צורפו מסמכים רפואיים כלשהם המעידים על תלונות התובע נכון להיום. ניתן גם להוסיף את העובדה כי המלי"ל החליט שלא להפעיל את תקנה 15 לתקנות המלי"ל, קרי גם על פי התרשמותו לא יצרה נכותו של התובע מגבלה משמעותית בהשתלבותו בתחום עיסוקו. התובע אמנם טען כי פגיעתו מנעה ממנו הצעות קידום אך טענתו זו לא נתמכה בעדות של מנהלו או מי חבריו לעבודה ונותרה ללא ביסוס. התובע אף נמנע מלהביא עדות של מי מקרובי משפחתו או חבריו לעבודה לעניין תפקודו וקשייו.
21. מנגד, אין מקום לקבוע כי ההשפעה התפקודית של נכותו פחותה משיעור נכותו הרפואית. התובע נזקק לטיפול רפואי ממושך, הוא התלונן ועודנו מתלונן על כאבים יומיומיים ומציין כי הוא נזקק למשככי כאבים. בבדיקתו של התובע על ידי הוועדה הרפואית של המוסד לביטוח לאומי מיום 28.10.20 נקבע כי התובע הולך עם צליעה קלה, כי נמצא דלדול היקף שרירי בירך ימין וכי התובע מתקשה מאוד להרים גפה ימנית ישרה ולבצע כיפוף גבי של הקרסול. בנסיבות אלו, והגם שלא שוכנעתי כי עבודת התובע הינה פיזית בעיקרה, יש להניח כי להגבלות הרפואיות מהן הוא סובל בעקבות התאונה השלכות ברורות גם על תפקודו, וגם אם אלו לא באות לביטוי מלא עתה, לא מן הנמנע כי יבואו לביטוי בהמשך חייו המקצועיים של התובע. יש לזכור כי גילו של התובע הוא כ-41 וצפויות לו עוד שנות עבודה לא מעטות.
22. אשר על כן, בהתאם להתרשמותי מהתיעוד הרפואי ומהראיות שהוגשו ולאחר ששמעתי את עדותו של התובע, מצאתי כי יש להעמיד את הנכות התפקודית של התובע בדומה לנכותו הרפואית - 20%.
23. לסיכום ביניים, הריני מעמידה את נכותו התפקודית של התובע בשיעור של 20%, בהתאם לנכותו הרפואית.

נזקי התובע

24. משהעמדתי את נכותו התפקודית של התובע על 20%, אעבור לבחינת הפיצוי הראוי לתובע בגין פגיעתו.
25. למען הנוחות אחזור על הנתונים הרלוונטיים הנדרשים:
- התובע יליד : 28.11.1980 ;
 - מועד התאונה : 21.6.2017 ;
 - גיל התובע בעת התאונה : 36 ו-7 חודשים ;
 - גיל התובע כיום : 41 ו-3 חודשים ;
 - שיעור נכות רפואית : 20% ;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61772-11-19

שיעור נכות תפקודית : 20%.

הפסד השתכרות בעבר

26. ככל שמדובר בהפסדי עבר מדובר בינוק מיוחד, שיש להוכיח במסמכים ובראיות, שכן לאור טבעו ואופיו של הנזק – ניתן בדרך כלל להביא נתונים מדויקים ועל התובע חלה החובה להביא נתונים אלה (ע"א 810/81 לוי נ' מזרחי, פ"ד לט (1)477). אכן התובע תמך טענותיו להפסדי עבר והגיש תלושי שכר חלקיים לתקופה הרלוונטית. אמנם הוגש תלוש שכר לחודש התאונה (06/2017) ולא הוגשו תלושי שכר של החודשים שלאחר מכן (07-08/2017), אך מהתלוש העוקב 09/2017 ניתן ללמוד על כי הכנסתו המצטברת של התובע אכן לא עלתה כצפוי. בנוסף, בתיעוד הרפואי שהוגש, בצירוף קביעות המלי"ל בעניינו מהן עולה כי התובע קיבל דמי פגיעה בגין שלושת החודשים הראשונים שלאחר התאונה, יש כדי לתת תמונת מצב המשקפת תקופת אי-כושר בת 3 חודשים.
27. אשר על כן יחושבו הפסדי השתכרותו לעבר לפי 3 חודשי השתכרות לפי ערך שכרו במועד התאונה ויועמדו על 18,225 ₪, סכום הכולל פיצוי בגין הפסדי פנסיה בהתאמה, ובצירוף ריבית והצמדה - 19,760 ₪.
28. לאחר מכן שב התובע לעבודתו ומשלא הביא כל אסמכתאות להפסדי השתכרות נוספים לעבר, אין מקום לפסוק לו פיצוי נוסף.

אבדן כושר השתכרות לעתיד

29. נראה כי עיקר המחלוקת בין הצדדים היא לעניין ראש נזק זה.
30. הנתבעת טוענת כי מאחר שהתובע השביח שכרו, אינו עובד בעבודה פיזית, ויש לו בעיות רפואיות אחרות אשר אינן קשורות לתאונה ועשויות לפגוע בתפקודו – שיש לחשב את הפסדיו האקטואריים של התובע בחישוב אקטוארי על הצד הנמוך, קל וחומר שעה שהתובע לא תמך את גרסתו בעדויות נוספות.
31. לעומת זאת טוען התובע כי במקרה שלו יש לקחת בחשבון, בנוסף לכל טענותיו לעיל, את העובדה שהוא חסר השכלה פורמלית, ועל כן קיים חשש להעדר יציבות וקושי במציאת עבודה חלופית במקרה שלא יחזיק מעמד במקום העבודה הנוכחי ("הבוס שלי מרגיש טיפה אשם על התאונה שקרתה לי והוא מעסיק אותי. אבל מחר הוא יפטר אותי איפה אעבוד?"), בעמ' 8 ש' 7-8).
32. התובע כיום בן 41 ו-3 חודשים. לאחר התאונה הוא שב לעבוד וממשיך לעבוד עבור אותו המעסיק. בהתאם לנכותו התפקודית (20%) ולבסיס שכרו נכון לתלושים האחרונים שהציג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61772-11-19

10,300 ₪ בממוצע לחודש), בנסיבותיו האישיות של התובע כפי שפורטו לעיל – ההתקדמות היציבה שלו ונתוני שכרו אשר השביחו באופן ניכר לאורך השנים, לצד אופי פגיעתו ותפקודו כפי שהדבר מצטייר מהראיות שהוגשו – מצאתי לנכון לפסוק לתובע פיצוי גלובלי בגין פגיעה אפשרית בכושר השתכרות, מהיום ועד לתום תוחלת חייו עבודתו (גיל 67), בסך כולל של 300,000 ₪, כאשר הפיצוי הוא בגבולות 60% מתחשיב אקטוארי, בתוספת פנסיה.

עזרת הזולת

33. הלכה פסוקה כי פיצויים בשל עזרה ייפסקו רק בהסתמך על ראיות שיובאו בפני בית המשפט, וכאשר מדובר בפיצוי בגין עזרת הזולת, פסק בית המשפט כי "היה ראוי להביא ראיות ברורות הן בדבר הצורך הרפואי בעזרה זו, הן בדבר מתן העזרה בפועל והן בדבר עלותה של העזרת בפועל" (ע"א 619/86, חברת שחר זר נ' אטדגי, תקי- עליון, כרך 90 (3) תש"ן - תשנ"א, עמ' 551).

34. התובע אמנם טוען כי הוא מתקשה בביצוע פעולות בסיסיות ויומיומיות, אך אינו מפרט ממי קיבל סיוע ואף אינו טוען כי קיבל עזרה בשכר. בסעי' 20 לתצהירו טוען התובע כי הוא מקבל סיוע מאמו בקניות, במטלות הבית ובטיפול בבתו. טענותיו של התובע בדבר היזקקותו לעזרת אמו בקניות או בעבודות בית אחרות, אינה מפורטת ואינה נתמכת בראיות נוספות מלבד טענותיו שלו, גם לא בעדותו של אמו, אשר מן הסתם יכולה הייתה להיות מובאת על נקל. בנסיבות אלו נותרו טענותיו של התובע עמומות. לכך יש להוסיף כי התובע העיד כי הוא סובל מבעיות רפואיות נוספות בין היתר מכאבי גב אשר המלייל שלל את הקשר שלהם לתאונה.

35. עם זאת לאור שיעור נכותו הצמיתה של התובע ולאור גילו, מאחר שיש בנכותו כדי לפגוע במידה מסוימת ביכולותיו הפיזיות, לאור מיקום הפציעה והשלכותיה, בצירוף חודשי ההחלמה והנכויות הזמניות שנקבעו לתובע, ותוך הנחה כי בחודשים הראשונים לאחר פגיעתו התובע נזקק לסיוע נוסף, מצאתי לנכון לקבוע סכום גלובלי בגין הוצאות עבר ועתיד כעזרת צד ג' בגובה של 40,000 ₪.

הוצאות רפואיות וניידות

36. התובע מטופל בקופת חולים במסגרת חוק ביטוח בריאות ממלכתי, ועיקר הוצאותיו מכוסות שם. התובע טוען כי בעקבות התאונה נשא בהוצאות רפואיות שונות כגון עזרים אורתופדיים וטיפולים אלטרנטיביים, וכן הוצאות נסיעה לטיפולים (סעי' 18 לתצהירו), אך לא צירף קבלות שיש בהן כדי לתמוך בטענותיו אלה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61772-11-19

37. בנסיבות אלה, בהתחשב בתקופת אי כושרו של התובע ובטיב פגיעתו לאור הטיפולים הרפואיים להם בוודאי נזקק ואליהם נדרש להגיע ונוכח ההשפעה על הפציעה על יכולת ההתניידות של התובע למצער בחודשים הראשונים, אני פוסקת סכום גלובלי של 5,000 ₪.

כאב וסבל

38. בהתאם לתקנה 2(ב) לתקנות הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים (חישוב פיצויים בשל נזק שאינו ממון), תשל"ו-1976 ולשיעור הנכות הרפואית מגיע הפיצוי בראש נזק זה לסכום 35,474 ₪, המגלם את חוסר הנוחות הנגרמת לתובע כתוצאה מפגיעתו בהתחשב בשיעור נכותו ותלונותיו.

ניכויים

39. לתובע שולמו דמי פגיעה ומשולמת לו קצבת נכות מעבודה אותם יש לנכות מן הפיצוי. על פי חו"ד אקטוארית אשר הוגשה ביום 17.3.2021, ערך הפיצוי מטעם המל"ל עתיד לעמוד על 233,975 ₪. התובע לא חלק על סכום זה, ולכן יש לנכותו מסכום הפיצוי כפי שנקבע לעיל.

סוף דבר

40. סה"כ נזקי התובע הם כדלקמן:

19,760 ₪	הפסד שכר בעבר –
300,000 ₪	אובדן כושר השתכרות –
40,000 ₪	עזרת הזולת בעבר ובעתיד –
5,000 ₪	הוצאות רפואיות, נסיעה והוצאות אחרות –
35,474 ₪	נזק לא ממוני –

<u>400,234 ₪</u>	<u>סיכום ביניים</u>
233,975 ₪	ניכויים
<u>166,259 ₪</u>	<u>סה"כ פיצוי</u>

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 61772-11-19

41. אחר כל האמור לעיל, תשלם הנתבעת לתובע סך של 166,259 ₪ בצירוף שכר טרחה בשיעור של 23.4%, החזר אגרה כפי ששולמה, בתוספת ריבית והצמדה מיום התשלום.
42. הסכומים ישולמו בתוך 30 יום ויישאו ריבית והצמדה עד מועד התשלום בפועל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 60 ימים.
המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים

ניתן היום, כ"ב אדר א' תשפ"ב, 23 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.

עידית קצבוי, שופטת